

مدیریت و پیش بینی میزان افسردگی، اضطراب و استرس در دوران شیوع کرونا بر اساس ویژگی‌های شخصیتی در کادر درمان شهر تهران

زهرا مهر افشان^۱ و هیوا شفیعی^۲

۱- کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی

۲- کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی

چکیده

زمینه و هدف: همه گیری بیماری covid 19 و اجرای قرنطینه، اثرات مختلفی بر جنبه های روانی و اجتماعی افراد جامعه گذاشته است. لذا هدف از پژوهش حاضر تعیین میزان اضطراب، افسردگی و استرس در دوران شیوع COVID 19 بر اساس ویژگی های شخصیتی بود. **مواد و روش ها:** در این مطالعه توصیفی ۱۷۰ نفر از کادر درمان شهر تهران در اسفند ۱۳۹۸ تا فروردین ۱۳۹۹ به شیوه ی نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند و به شکل آنلاین به پرسش نامه ها پاسخ داده اند. ابزار های پژوهش شامل مقیاس افسردگی، اضطراب و استرس (Depression . Anxiety. Stress scale 21) و پرسش نامه های ویژگی شخصیتی بود. داده ها با استفاده از آزمون همبستگی pearson و تحلیل رگرسیون خطی چندگانه مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. **یافته ها:** نتایج نشان داد هر کدام از مولفه های روانشناختی با مشخصه های روان رنجور خوبی ارتباط مثبت و با مشخصه توافق پذیری ارتباط منفی داشت ($p < 0/001$) و همچنین مشخصه ی وظیفه شناسی با افسردگی ارتباط منفی و با اضطراب و استرس ارتباط مثبت داشت ($p < 0/001$) علاوه بر این، نتایج تحلیل رگرسیون نشان داد متغیر های پیش بین روان رنجور خوبی، وظیفه شناسی و توافق پذیری، تغییرات افسردگی، اضطراب و استرس را به ترتیب ۳۰/۴، ۲۰/۳، ۴۵/۱ درصد تبیین میکنند. همچنین با توجه به مقادیر شاخص beta میتوان گفت روان رنجور خوبی نقش قوی تری در پیش بینی هر سه متغیر افسردگی، اضطراب و استرس دارد.

واژگان کلیدی: ویژگی های شخصیتی، اضطراب و افسردگی، استرس، کرونا، تهران